

[Kaj Poulsen]

klare det her problem. Og når fru Pia Christmas-Møller peger på LAMU-kurserne, så er det, vi siger: Vi foretrækker faktisk, at det er de ordinære arbejdsmarkedsuddannelser, vi skal have fat i, og erhvervsuddannelserne. Vi skal ikke begynde at bygge nogen pariauddannelser op.

Ministeren har talt så pænt om uddannelsen og sagt, at 70 pct. får et job. Men det betyder, at nogle specielle forudsætninger skal være opfyldt, nemlig, at de, der har forladt uddannelsen, på en eller anden måde tæller med i ministerens positive udregning. Men lad det være.

Og så skal fru Pia Christmas-Møller også være opmærksom på, at dem, ministeren så lover noget i den redegørelse, det er dem, han kalder overgangspersonerne. Vi ved ikke, hvor mange det er. Vi ved ikke, hvem det er. Der står bare, at det skal være dem, der ingen problemer har. Og det kan ministeren jo fastsætte, som han vil. Det kan være 1.000, det kan være 2.000, og det kan være 3.000 eller 6.000. Jeg ved det ikke, så derfor vil vi godt have noget mere indhold, så kan vi tage stilling til, hvad der siges.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg fik jo ikke rigtig svar fra hr. Kaj Poulsen, og jeg forstår det faktisk godt, for jeg ville heller ikke, hvis jeg havde været i hr. Kaj Poulsens sted, kunne huske det tal. Men nu har jeg tilfældigvis fået det fra ministeren, og af historiske grunde synes jeg, det skal frem.

Da hr. Anker Jørgensens regering luskede af og overdrog ansvaret til andre, var der 283.000 arbejdsløse på årsplan, og i dag er der så 222.000, og det er derfor, Fremskridtspartiet ikke ønsker flere socialdemokratiske fingeraftryk på den politik, som den nye KVR-regering skal føre.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Efterhånden som debatten skrider frem, bliver det jo afsløret, at hr. Kaj Poulsen finder flere og flere positive ting i redegørelsen. Jeg synes da, det er nyttigt, at det efterhånden går op for hr. Kaj Poulsen, hvor mange positive ting der egentlig er. Så det er godt nok, og vi får jo tid til at debattere det, inden vi skal vedtage lovgivning, så det tegner da meget godt.

Så var hr. Kaj Poulsen inde på debatten om nævnens prognose for antallet af langtidsledi-

ge. Jeg vil godt sige til hr. Kaj Poulsen, at det er netop, fordi jeg med samme glæde i fremtiden kan rose nævnene for deres tal, at jeg er glad for, at deres første prognose for så vidt angår langtidsledige ikke er blevet offentliggjort som en egentlig prognose fra nævnet eller fra direktoratet. Det tog også nogle år for arbejdsmarkedsnævnene at blive gode til at lave de egentlige arbejdsløshedsprognoser, men da de havde øvet sig på det et stykke tid, blev de faktisk ganske gode til det, og nu er det, som hr. Kaj Poulsen rigtigt siger, tal, jeg ofte bruger, og tal, jeg ofte roser nævnene for.

Sådan vil jeg også gerne have det for så vidt angår deres prognoser for langtidsledighed, og derfor var der en konstruktiv dialog mellem departement og direktorat om de manglende forudsætninger for den første prognose. Jeg nævnte de tre punkter i mit sidste indlæg. Hvis hr. Kaj Poulsen efterlyser det, skal jeg gerne nævne dem igen, men jeg kan da fortælle, at departement og direktorat i øvrigt var enige om, at det var hensigtsmæssigt at offentliggøre UTB-redegørelsen i den form, den blev offentliggjort i.

Så var jeg til gengæld ked af, at hr. Kaj Poulsen brugte udtrykket »pariauddannelse« i forbindelse med den etårige arbejdsmarkedsuddannelse og, så vidt jeg forstod, næsten også i forbindelse med de halvårige LAMU-kurser. Det synes jeg er en trist holdning. Hvis hr. Kaj Poulsen ligesom jeg holdt møder med arbejdsløse Kvindeligt Arbejderforbundsmedlemmer og SiD'ere og HK'ere osv., så ville han vide, at en af de ting, de siger igen og igen, det er: Vi ønsker arbejde – ikke uddannelse.

Hvad er det så, vi må gøre, når der er behov for, at de får uddannelse, for at de kan få nogle kvalifikationer, der gør, at de bedre kan sikres arbejde? Det er da at tilrettelægge uddannelser på disse menneskers præmisser. Og det er netop det, vi har forsøgt med LAMU-kurserne. Det er det, vi forsøger med de etårige arbejdsmarkedsuddannelser, som er resultatet af nogle af de utallige projekter, som SF og Socialdemokratiet har støttet at vi skulle gennemføre, og hvor vi nu begynder at kunne sige, at nu har vi så positive resultater, at vi skal lave nogle permanente ordninger.

Så kommer hr. Kaj Poulsen og siger, det er pariauddannelser. Det synes jeg er et trist menneskesyn. Men det skal hr. Kaj Poulsen have